

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

05 אוקטובר 2009

ת"ק 15877-12-08 פורת נ' גרייט שייפ בע"מ

1

לפני כב' השופט אילן דפדי

חגי פורת

תובע

נגד

גרייט שייפ בע"מ

נתבעת

2

3

פסק דין

4

5

6

לפניי תביעה כספית בהתאם להוראות סעיף 30 א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").

7

8

9

התובע טוען, כי בעבר, בהיותו בן 14 לערך, כ-4 שנים לפני הגשת התביעה, היה לקוח של הנתבעת, בסניף נאות אפקה וכי מאז אין לו קשר עמה. במסגרת התקשרותו זו, ולצורך קבלת השירות שאותו העניקה הנתבעת, מסר התובע לנתבעת את מספר הטלפון הסלולרי שלו.

10

11

12

13

14

15

התובע קיבל לטלפון הנייד שלו שני מסרונים (הודעות SMS) בעלי תוכן פרסומי-שיווקי בתאריכים 22/12/08 ו-06/01/09. המסרונים מזמינים את התובע, לקבל במסגרת מבצע שבוע ניסיון חינם במועדון הכושר של הנתבעת. התובע טוען, כי מסרונים אלה מהווים דברי פרסומת שעל פי החוק אין לשלחם לתובע מבלי לקבל את הסכמתו. לאור זאת, מבקש התובע, כי בית המשפט יחייב את הנתבעת לשלם לו, ללא הוכחת נזק, סך של 2,000 ₪ (1,000 ₪ לכל מסרון), לפי הוראות סעיף 30 א (י) לחוק. כן הוא מבקש לפסוק לטובתו הוצאות משפט.

16

17

18

19

20

21

בכתב ההגנה טענה הנתבעת, כי במסגרת התקנון שעליו חתומים לקוחותיה, נקבע במפורש כי הנתבעת רשאית לשגר דברי פרסומת לצורך מתן שירות או הצעות ללקוח. עוד טוענת הנתבעת, כי במסגרת ההודעות שנשלחו לתובע, הוא נתבקש להודיע אם ברצונו להימחק מרשימת הלקוחות של הנתבעת שאליהם היא שולחת מסרונים. התובע לא שלח הודעת ביטול כזו. לאחר שנודע לנתבעת על הגשת כתב התביעה – דאגו נציגיה להסירו מרשימת מקבלי המסרונים. לאור כל זאת דין התביעה להידחות.

22

לדיון שהתקיים לפניי הופיעו התובע ונציג הנתבעת, מר אסף רון.

23

24

25

26

27

התובע טען, כי לא זכור לו שהוא חתם על תקנון כלשהו. לדבריו, כשהוא היה חבר במועדון של הנתבעת בשנת 2004, התקנון לא היה קיים. התובע הודה, כי בהודעה שנשלחה אליו, נכתב שאם אין הוא מעוניין לקבל הודעות מהנתבעת כי עליו ליצור עמה קשר. לדבריו, הוא לא עשה כן מכיוון שהוא לא רצה "לרדוף" אחרי הנתבעת. עוד טען התובע, כי מטרתו העיקרית בניהול הליך זה היא להרתיע בתי עסק דוגמת הנתבעת מלפגוע בצרכנים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

05 אוקטובר 2009

ת"ק 15877-12-08 פורת נ' גרייט שייפ בע"מ

- 1 נציג הנתבעת הסביר, כי אין בכוונת הנתבעת לפגוע באף צרכן. לדבריו טענת התובע, כי היה לקוח של
2 הנתבעת בשנת 2004 וכי מאז אין לו קשר עם הנתבעת אינה נכונה. התובע היה לקוח של הנתבעת גם
3 בשנת 2007. לטענתו התובע אמור להיות חתום על התקנון, אולם בארכיון הנתבעת לא נמצא תקנון
4 כזה. מכל מקום כל לקוח של הנתבעת מקבל את התקנון לידי. נציג הנתבעת הודה כי הוא לא עבד
5 בתקופה הנתבעת על ידי התובע במועדון הנתבעת נושא כתב התביעה, אלא במועדון אחר, וכי עניין
6 זה מוכר לו מתוקף היותו עובד ותיק של הנתבעת. לדבריו, אף, כי המסרון השני נשלח לאחר הגשת
7 כתב התביעה, הרי הנתבעת ידעה על הגשת כתב התביעה רק לאחר משלוחו.
- 8 לשאלת בית המשפט את התובע מדוע לא פנה לנתבעת במכתב טרם הגשת כתב התביעה הוא השיב,
9 כי מטרתו היא ליצור תקדים משפטי על מנת להרתיע עסקים דוגמת הנתבעת. לשאלת בית המשפט
10 האם נכונה טענת נציג הנתבעת, כי הוא היה לקוח של הנתבעת בשנת 2007, השיב התובע בשלילה.
11 רק לאחר שבית המשפט חזר ושאל בעניין זה, הבהיר התובע, כי בשנת 2004 הוא ביקש להקפיד את
12 המנוי וכי בשנת 2007, אפשרה לו הנתבעת לבקשתו להיות מנוי אצלה למשך מספר החודשים
13 שנותרו במסגרת המנוי.
- 14 לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את טיעוני הצדדים, החלטתי לדחות את התביעה.
- 15 סעיף 30 א (ב) לחוק קובע: "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג
16 אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען,
17 בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת...".
- 18 סעיף 30 א (ג) לחוק קובע: "על אף הוראות סעיף קטן ב, רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור
19 באותו סעיף קטן, אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:
- 20 (1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן
21 לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו, כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת
22 מטעמו, באחת מהדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);
- 23 (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע, כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או
24 מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;
- 25 (3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה 1".
- 26 אין מחלוקת בין הצדדים, כי שני התנאים האחרונים כאמור בסעיף 30א(ג) (2) ו- (3) התקיימו
27 במקרה דנן. התובע הודה במהלך הדיון, כי בהודעה ניתנה לו אפשרות להודיע, כי הוא לא מעוניין
28 לקבל הודעות נוספות. להלן נוסח ההודעה: "בגרייט שייפ אפקה מתגעגעים אליך ומעניקים לך
29 שבוע מתנה! מחכים לך! אם אינך מעוניין/נת לקבל הודעות מאתנו – אנא צור עמנו קשר". התובע
30 הודה, כי לא יצר עם הנתבעת קשר. אין גם מחלוקת, כי דבר הפרסומת מזמין את התובע לקבל
31 שירות שסופק בעבר לתובע על ידי הנתבעת.
- 32 המחלוקת היא - האם הנתבעת הודיעה לתובע, כי בכוונתה לשלוח לו מידע פרסומי באמצעות
33 מסרונים. התובע טען, כי הוא לא זוכר האם הוא חתם על תקנון כלשהו. הנתבעת, מנגד, לא הציגה
34 תקנון חתום על ידי התובע. אציין, כי סעיף 30א(ג) (1) אינו דורש חתימה בכתב של הלקוח, אלא די
35 בכך שהמפרסם הודיע ללקוח, כי הפרטים ישמשו לצורך משלוח דברי פרסומת. אף שהנתבעת טוענת
36 כי כל לקוח מקבל את התקנון, כעניין שבשגרה, הרי הנטל להוכיח, כי תקנון זה הועבר לידי התובע
37 וכי הוא ידע כי פרטיו ישמשו בין היתר למשלוח דבר פרסומת מטעם הנתבעת, מוטל על הנתבעת.
38 בנטל זה הנתבעת לא עמדה.
- 39 על אף האמור לעיל, אינני סבור, כי במקרה דנן יש לפסוק פיצוי כלשהו לטובת התובע.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

05 אוקטובר 2009

ת"ק 15877-12-08 פורת נ' גרייט שייפ בע"מ

1 שוכנעתי כי פעולתה של הנתבעת נעשתה בתום לב וכי היא סברה לאור הוראות התקנון כי הנה
2 רשאית לעשות כן. יש לזכור גם כי התובע היה לקוח של הנתבעת וכי הנתבעת אפשרה לתובע להודיע
3 לה כי אין הוא מעוניין לקבל הודעות ממנה.

4 דווקא התנהלותו של התובע מצביעה על חוסר תום לב מצדו. בכתב התביעה, ציין התובע במפורש,
5 כי הוא היה לקוח של הנתבעת כ-4 שנים לפני הגשת כתב התביעה, וכי מאז לא היה לו קשר עמה.
6 התובע חזר על טענתו זו גם במהלך הדיון שהתקיים לפניי. רק בעקבות טענת נציג הנתבעת, כי
7 התובע היה לקוח של הנתבעת במהלך שנת 2007, ורק לאחר שביהמ"ש חזר ושאל את התובע לעניין
8 זה, הודה התובע, כי הוא שימש כלקוח של הנתבעת גם במהלך שנת 2007, וזאת למשך מספר
9 חודשים.

10 התרשמתי, כי התובע לא הציג את הדברים כהווייתם וזאת במכוון. התובע ניסה להציג לביהמ"ש
11 מצג כוזב, על פיו הנתבעת החליטה לשלוח לו מסרונים בעלי אופי פרסומי סתם כך לאחר נתק
12 מוחלט של 4 שנים בין הצדדים, שעה שהוא היה לקוח של הנתבעת אך כשנה לפני הגשת כתב
13 התביעה. יתירה מכך, בכתב התביעה התובע לא ציין במפורש, כי ניתנה לו האפשרות לבקש
14 מהנתבעת להסיר את פרטיו מרשימת הלקוחות שאליהם היא שולחת מסרונים, אף כי עניין זה נכתב
15 במפורש במסרונים שנשלחו. אמנם צילומי המסרונים צורפו לכתב התביעה, אך הצגת הדברים
16 באופן חסר הנה מטעה וכנראה שלא בכדי.

17 לא זאת אף זאת, בכתב התביעה טען התובע כי בשעתו הוא מסר לנתבעת את מספר הטלפון הנייד
18 שלו לצורך קבלת שירות מהנתבעת. התובע יכול היה להימנע מכל השתלשלות העניינים לה הוא
19 טוען בכתב התביעה ומהצורך לנקוט הליכים משפטיים, אם רק היה מודיע לנתבעת לאחר קבלת
20 המסרון הראשון, באמצעות מסרון משלו, כי אין הוא מעוניין לקבל ממנה מסרונים והנתבעת הייתה
21 ככל הנראה חדלה מכך. התובע לא פעל כך.

22 לאור כל האמור לעיל אני סבור כי אין מקום לפיצוי ודין התביעה להידחות.

23 אשר על כן התביעה נדחית.

24 לאור התנהלותו של התובע כמתואר לעיל, ישלם התובע לנתבעת הוצאות משפט בסך של 500 ₪.

25 ניתן להגיש בקשת רשות לערער בבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום.

26 **המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.**

27 ניתן היום, י"ז תשרי תש"ע, 05 אוקטובר 2009, בהעדר הצדדים.

28

אילן דפדי, שופט

29

30

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

05 אוקטובר 2009

ת"ק 15877-12-08 פורת נ' גרייט שייפ בע"מ

- 1
- 2
- 3
- 4